

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

4e trimester 1997
1e jaargang nr. 3

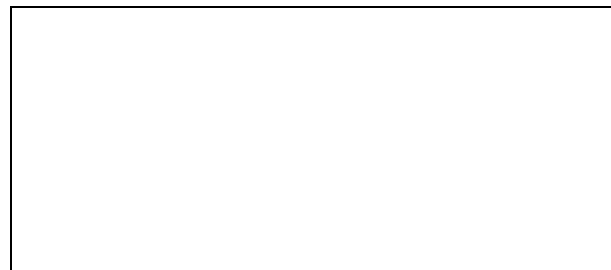
V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1

Beste Vrienden van Freddy,

Sinds enkele weken zijn Lea en Simon, de ouders van Freddy, terug thuis van hun jongste bezoek aan Alogoinhas. Zij geraken niet uitgepraat over de verdere groei en bloei van de "Sitio", waartoe ook ieder van u zijn steentje heeft bijgedragen.

De beroepsschool is inmiddels opgestart en uitgerust met het hoogst noodzakelijke materiaal; terwijl, dank zij de uitbreiding van de nieuwe groentetuin voor een steeds groter deel in de eigen voedselbehoefte van de "Sitio" kan voorzien worden.

Het is immers geen kleinigheid om elke dag opnieuw enkele honderden jonge magen te vullen.

Ook aan de hoogste nood van de meest verlaten straatkinderen die in de "Sitio" school lopen kon ondertussen verholpen worden. Ze kregen op het domein zelf onderdak in eigen gezinshuisjes, waar ze door echte pleegouders, in groepjes van acht, opgevangen worden.

Zo groeit het werk van Freddy gestadig uit tot een soort jeugdstad met dagverblijf, lagere- en beroepsscholen, infirmerie, fruit- en groenteteelt, gezinshuisjes en vooral een grenzeloze inzet voor het welzijn van de opgevangen kinderen.

Mogen wij u dankbaar vragen u verder te blijven inzetten voor het welslagen van dit waardevolle project?

De redactie.

Zeer belangrijk bericht met betrekking tot uw giften. Zie laatste bladzijde.

Inkomstherverdeling in Brazilië.

In een artikel over de deelname van de Braziliaanse minister van economische zaken, Pedro Malan, samen met de gouverneur van de Centrale Bank, Gustavo Franco, aan de jongste besprekingen van het Internationaal Muntfonds in Hongkong op 27 september jl. Maakte de avondkrant "Jornal A Tade" de balans op van de resultaten van het economisch reddingsplan "O Plano Real" opgezet door Henrique Cardoso, de huidige president van Brazilië. De krant berichtte o.m. wat volgt (vrij vertaald):

... De herverdeling van grond blijft zeer bescheiden in omvang. Er moet dringend werk gemaakt worden van een echte landhervorming die dan niet alleen aalmoezen geeft aan de mensen in het binnenland, maar werkelijk de landbouwproductie ondersteunt. Deze landhervorming blijft voorlopig uit, wat leidt tot steeds meer spanningen tussen grootgrondbezitters en landloze boeren. Spanningen die overigens steeds grimmiger, gewelddadiger en wreder worden en niet beperkt blijven tot het binnenland. Overheidsgebouwen of bankkantoren worden bezet, of autostrades en belangrijke toegangswegen worden geblokkeerd. Het zijn overigens niet alleen de landloze boeren (de Sem-Terra) die op dit punt kritiek hebben op de regering. Ook de kleine producenten voelen zich in de kou staan.

De armoede in het binnenland loopt parallel met de miserie in de steden. Dagelijks groeien daar de krottenwijken nog aan omdat duizenden families helemaal niet geholpen worden met de bestaande sociale huisvestingspolitiek. Het analfabetisme lijkt nog toe te nemen. Daarvoor is het voor een zeer groot deel van de bevolking onmogelijk een trapje hoger te geraken op de sociale ladder. Ze blijven veroordeeld tot werkloosheid of tot de slechtst betaalde of gevaarlijkste jobs. Hoe in deze situatie nog dromen van het opheffen van de sociale ongelijkheid of van de vermindering van de armoede? In een samenleving die steeds competitiever wordt is het onderwijs de noodzakelijke basisvoorwaarde opdat iemand een plaats zou verwerven op de arbeidsmarkt. In Brazilië is er wat dit betreft nog heel wat werk aan de winkel. Alleen aandacht en overheidsgeld besteden aan universitair onderwijs en het basis- of beroeps-onderwijs haast aan zijn lot overlaten, geeft geen garantie voor de ontwikkeling en de lotsverbetering van lagere bevolkingsgroepen die de meerderheid uitmaken. Nochtans zijn de herverdeling van de

grond en een andere onderwijspolitiek niet de enige dringende problemen waarmee het land geconfronteerd wordt. Op andere terreinen gebeurt er nog minder. Tijdens zijn verkiezingscampagne toonde Fernando Henrique Cardoso zijn opengespreide handpalm. Met elk van zijn vingers correspondeerde een prioriteit in zijn toekomstig beleid. Landbouw, onderwijs, gezondheid, werkgelegenheid en openbare veiligheid. Het ziet er naar uit dat de presidentiële hand zich inmiddels gesloten heeft en de beloften vooralsnog slechts verkiezingspropaganda blijven.

De armoede kan niet alleen worden bestreden door grond "uit te delen" aan wie er geen bezit. Naast deze herverdeling moeten er ook begeleidende maatregelen komen die toelaten deze grond productief te maken. Daarenboven moet het onderwijs, ook in het binnenland, dringend een prioriteit worden en werkelijk aanzien worden als de voornaamste motor voor sociale promotie. Daarbij moet er een andere fiscale politiek gevoerd worden die de landbouwproductie niet afremt, maar wel stimuleert. Na de invoering van de nieuwe munt, is het economisch klimaat sterk verbeterd. Van die stabiliteit moet gebruik gemaakt worden om nieuwe investeringen aan te trekken die werkgelegenheid scheppen. De monetaire stabiliteit, één van de voornaamste resultaten van de *Plano Real*, is zeer belangrijk maar is niet voldoende om de armoede die overal te kijk staat en veel geweld en criminaliteit veroorzaakt, te overwinnen. Volgens minister Malan, zijn alle mogelijkheden om een inkomensherverdeling door te voeren al aangeboord. Jammer dat de minister niet inziet dat inkomensherverdeling slechts mogelijk is als er komaf gemaakt wordt met de typische Braziliaanse vriendjespolitiek die een bevoorrechte en rijke kaste beroeps politici en hun konsoorten bevoordeelt en de meerderheid van de bevolking in de kou laat staan.

Een broederlijk Brazilië kan niet opgedeeld worden in twee Brazilië's: één dat baadt in overdreven rijkdom en een ander dat leeft van de kruimels die overschieten van het eerste. De regering heeft nog verschillende alternatieven tot haar beschikking die een rechtvaardige samenleving mogelijk maken. Ze mag niet doof blijven voor kreten die uit het binnenland of uit de stad komen. Ze moet er zich rekenschap van geven dat de welvaart van alle Brazilianen de inhoud is van het mandaat dat ze gekregen heeft, vooral van de grote meerderheid van de arme bevolking.

Gevreesde engelen.

Waar vroeger het lijmsnuiven bij de straatkinderen van Salvador de voornaamste vorm van drugverslaving was, heeft ondertussen de nog veel gevaarlijkere, uit São Paulo overgewaaide crack-pil die rol overgenomen.

In het tijdschrift "Caderno" van 18 sept 1997 verscheen volgend relaas (vrij vertaald):

P.S., 17 jaar oud, leeft in de straten van Salvador van toen ze heel klein was. Terwijl ze op een keer schoenmakerslijm aan het snuiven was uit een klein plastieken flesje, geraakte ze op haar 14de voor de eerste keer in verwachting van één van haar straatgenoten. "Condoom gebruik ik niet. Normaal neem ik een middeltje van de apotheek, maar die keer had ik geen geld om het te kopen." legt ze uit. Haar dochtertje van drie jaar leeft nu bij de ouders van haar liefje. Ondertussen is P.S. opnieuw in verwachting. "Ik weet niet eens wie dit keer de vader is. Maar het kindje zal ik zelf wel opvoeden. Wat ik zou willen is een werk waardoor ik geld kan verdienen. Maar tot op vandaag hoor ik alleen veel beloften.

Zonder werk, zonder thuis en ver van de school zijn P.S. en haar vrienden steeds dichterbij de crack.

Zoals in de steden als São Paulo ontdekken kinderen en adolescenten die leven op de straathoeken en de pleinen steeds sneller de aantrekkingskracht van de crack. "Wanneer we een steentje kopen, dan verdelen we het onder drie. Dat volstaat om een hele tijd "weg" te zijn. Ik snuif ook nog steeds lijm. Maar indien ik genoeg geld zou hebben, dan zou ik nog alleen crack gebruiken. Daar ben je overigens veel beter mee af."

Een steentje crack kost ongeveer 10 Reals. (11 USD) en kan met alle gemak in het historisch centrum van de stad gekocht worden, beweren de jongeren. Crack kwam er eerst en vooral voor de volwassenen die op straat leven naast de kinderen, en die hun wat bescherming bieden tegen andere jeugdbendes. Een bescherming waar die kinderen dan moeten voor betalen door seks, geld of crack. Maar nu zijn die kinderen of jongeren zelf al gebruikers van deze gevaarlijke drug, terwijl het snuiven van schoenmakerslijm even gewoon geworden is als het roken van een sigaret. De schoenmakerslijm wordt nog steeds gesnoven omdat het zo goedkoop is. Het kost 5 real voor een blik, en kan in iedere winkel gekocht worden. Niettemin is de crack duidelijk in opmars.

M.V. is 16 en leeft sinds zijn 8 jaar op de straat. Nooit keerde hij nog eens naar huis terug en weet helemaal niet meer van zijn ouders. Ondervoed, vermoeid en verslaafd zoals hij is, blijft het zijn enige bezorgdheid voldoende geld te vergaren om een vleugje lijm of een steentje crack te kunnen bemachtigen. Het is niet gemakkelijk om met hem te praten. Hij lijkt steeds 'op reis' te zijn... Wanneer hij nuchter is gaat hij op "rooftocht". Zo slaagde hij er in om d.m.v. kleine diefstallen op de pleinen of aan de schoolpoorten voldoende geld te hebben. "Ik ben het thuis afgestapt omdat ik het beu was alle dagen bonen met bloem te eten. Alle dagen! Ik ben het nu hier op straat gewoon en denk er niet meer aan om terug te keren."

Het druggebruik en de verleiding van de "vrijheid" die de straat biedt, zijn de grootste hindernissen die jeugdwerkers ondervinden wanneer ze proberen om deze jongeren van de straat en uit de criminaliteit te halen. Wanneer de crack er dan nog mee gemoeid is, dan wordt het nog een stuk moeilijker om resultaten te behalen. Voor wie al enkele keren overvallen of bedreigd werd en nog slechts met een volledig gesloten en vergrendelde wagen met airconditioning in de stad durft te komen, zijn deze jongeren helemaal niet welkom. Maar voor wie in de miserie geboren is en voortdurend slaag kreeg van zijn moeder of misbruikt werd door een dronken vader, is de straat nog de beste plaats. Het geweld dat erbij komt kijken maakt deel uit van de strijd om te overleven in een land dat onbekwaam is voor zijn kinderen te zorgen en dat meer gelooft in doodseskaders of uitroeiingsgroepen dan in langzame maar efficiënte oplossingen zoals de 'Projeto Axé', de 'Pastoral do Menor' of 'Ação Criança' en 'Cidade Mãe'.

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
43100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 422-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-N0

Alagoinhas, 1 december 1997.

Aan alle mensen
van goede wil
in België en omliggende.

Beste Vrienden,

In België zijn dan ondertussen weeral 3 maanden de vakantieperiodes voorbij. Het is er nu winter, misschien zelfs met heel lage temperaturen. En hier is het volop zomer. Veel droogte en temperaturen die dit jaar rond de 40 graden liggen, zelfs heel warm voor onze mensen die toch al heel wat gewoon zijn op dit gebied. Verleden week noteerde ik zelfs 45 graden op de middag. Dat had ik hier in 23 jaar nog niet meegemaakt.

Dit jaar werkten we, in het kader van de Broederlijk Delen actie, rond gevangenen en het gevangeniswezen. Een uitnodiging om na te denken over de zin van gevangenisstraf en de manier waarop de gevangenispolitiek daaraan beantwoordt: alleen de armen en de kleinen gaan 't gevang in; in plaats van recuperatie zijn het veelal scholen van misdadigheid, enz.... Kunnen wij daaraan iets doen? In elk geval proberen onderscheid te maken tussen de misdaad en de misdadiger. Geven we de misdadigers een nieuwe kans? En wordt er wel ernstig onderzocht of de betichte wel schuldig is? Graag hierover een vertaling van een krantenartikel van de stad São Paulo. De titel zegt al genoeg: "Politie martelt 9 jongeren in São Paulo."

"Onlangs werd een gewapende overval gepleegd in een bar in São Paulo: twee mensen lieten daarbij het leven. Een straatjongen werd gearresteerd en ging tot bekentenissen over; hij noemde daarbij de namen van acht andere straatjongeren. Deze acht jongeren werden gearresteerd en ook zij legden bekentenissen af. Dan werd de zaak toegewezen aan de openbare aanklager Eduardo Araújo da Silva en die constateerde al snel dat geen enkele van de getuigen één van de 9 beschuldigen herkende. Bovendien bleek de wedersamenstelling allesbehalve overtuigend omdat de 9 jongeren elk een ander verhaal vertelden. Verder onderzoek bracht hem tot de conclusie dat de jongeren gefolterd waren en tot valse bekentenissen waren overgegaan om verdere folteringen te vermijden. Hoewel zij in hun gevangenschap nooit met elkaar hadden kunnen praten, wezen zij dezelfde politieofficieren aan als hun folteraars en hadden zij het over dezelfde werktuigen en methodes die werden gebruikt bij het folteren. De 9 jongeren werden ondertussen vrijgelaten en een onderzoek werd begonnen naar de ondervragingsmethodes die werden toegepast in deze zaak.

Dit voorval illustreert eens te meer dat folteringen nog steeds schering en inslag zijn in de Braziliaanse gevangnissen en politiecellen. Een intern onderzoek bij de politie van São Paulo bracht 157 gevallen van foltering aan het licht die in het afgelopen jaar plaatsvonden. In de conclusies van het rapport wordt gesteld dat er in sommige Braziliaanse politiekantoren nog evenveel gefolterd wordt als in de ergste jaren van de militaire dictatuur. De foltermethodes zijn dezelfde gebleven: De papegaaistok ('pau de arara'), het slaan op de voetzolen met houten stokken ('palmatória') en elektrische schokken op de geslachtsdelen. Er is wel verandering opgetreden in het soort mensen dat gefolterd wordt: onder de dictatuur ging het vooral om vakbondsmensen en leden van clandestiene oppositieverenigingen, nu gaat het vooral om wat men in Brazilië de "drie p's" noemt; armen, zwarten en prostitués ('pobres, pretos e prostitutas').

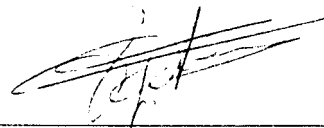
De folteraars gaan omzichtig te werk. Om het folteren onopgemerkt te laten doorgaan worden de sessies gehouden op de uren dat er veel verkeerslawaaï in de buurt is en worden de gefolterden een motorhelm op het hoofd gezet zodat niemand er iets van hoort.” (Folha de São Paulo, 10/01/97)

En zo zitten we dan weerom bij onze straatkinderen en -tienaers. Ze blijven maar afzien. Ze worden nog altijd vermoord en vervolgd. Daarover het volgend bericht: “Een tijdje geleden werden 5 jongens vermoord door de veiligheidsdienst van een busmaatschappij van Rio. De jongens waren op de bus gestapt zonder te betalen en zouden de boel op stelten hebben gezet: ze werden door twee mannen van de bus gehaald en terstond afgemaakt. De slachtoffers waren normale jongens die, zoals overal, wel eens af en toe fratsen uithalen. Ze behoorden in ieder geval tot geen enkele boevenbende. Eveneens hadden ze geen enkele aantekening in het strafregister. Een verdachte werd aangehouden. Hij staat bekend als actief lid van één van de vele geduchte doodseskaders van de ‘Baixa Fluminense’ van Nova Iguaçu. Daarmee heeft Brazilië er weer een massamoord op kinderen bij. Zal er gerechtigheid geschieden deze keer?”

Op sportgebied is Brazilië van een koude kermis thuisgekomen na de afwijzing als verkozen land voor de Olympische Spelen in 2004. Ze waren zeker van hun aanduiding. Zelfs de minister van sport, “Pelé”, legde zijn gewicht in de schaal. Rio had of heeft nochtans alles voor: klimaat, natuurschoon, stranden, goede voetbalstadia ... “Onveiligheid, slechte telecommunicatie, verkeerschaos, enz.... zijn te verwaarlozen details” schreef hier een zekere sportjournalist. Men kan in ieder geval het geld, daarvoor voorbestemd, wel beter gebruiken, zeker voor de sociale verbeteringen van het Braziliaanse volk. Het sociale bestel laat in ieder geval veel te wensen over.

En zo beëindig ik dan ook weerom dit briefje. Hartelijke dank voor jullie voortdurend meeleven met onze kinderen en tieners, en meer nog met jullie deugdgoede hulp en steun. Graag stuur ik jullie dan ook in deze gezegende tijd mijn beste Kerst- en Nieuwjaarswensen toe, voor ieder van u

Broederlijke groeten van alle kinderen, tieners en medewerkers,
en met een hartelijke, vriendelijke groet en Gods' zegen van

Priester Freddy Goven - Alagoinhas.
Bahia - Brazilië.

PASTORAL DO MENOR DE ALAGOINHAS: Entidade Civil, beneficente ao menor.

Estatutos registrados no D.O./BA de 21 e 22/01/89, sob número AG 0673, Registrada no Cartório de Títulos e Documentos da Pessoa Jurídica de Alagoinhas em 01/02/89 - Reconhecida de Utilidade Pública Municipal pela Lei Nº 822/88. Utilidade Pública Estadual em 22/11/95 e Utilidade Pública Federal pelo Decreto de 30/06/97 - Registrada no CNAS em data de 14/06/96 pelo processo 23013.802259/90 - 90, no CMDCA de Alagoinhas-BA, sob nº 1994/1, Estatutos renovados em 24/04/96.

Straatkinderen met Toekomst !

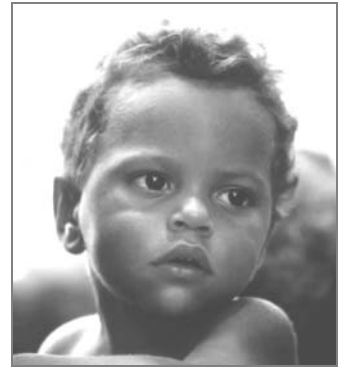
Al ooit de triomf gelezen in de ogen van een twaalfjarige jongen die voor het eerst in zijn leven op een echte voetbal mag trappen ?

Kan je de gevoelens raden van een tienjarig meisje dat voor het eerst een zo-goed-als-nieuwe T-shirt krijgt?

Weet je wat het betekent voor een kind, zich niet te moeten weren tegen oudere broers en zussen om een karige portie bonen met maniok te veroveren ?

Kan je begrijpen wat een straatkind in Alagoinhas bezielt, wanneer het, fier als een gieter, met een kruiwagen naast Padre Freddy loopt, om op de markt gekochte koopwaar naar de auto te kruien?

Heb je er enig vermoeden van hoezeer kinderen het op prijs stellen zomaar door iedere volwassene en door alle lotgenoten met de eigen voornaam te worden aangesproken?

Al wie bij Padre Freddy op de 'Sitio' verblijft kent dit gelukkige gevoel van eigenwaarde.

Wie op de 'Sitio' terecht komt heeft niet alleen de zekerheid dat hij of zij morgen ook te eten krijgt, hier is iedereen weer iemand die meetelt.

Voor al deze jongens en meisjes is er een poort opengegaan op een toekomst waarvan ze nooit durfden dromen.

Het is een overweldigend gevoel te mogen beleven hoe deze verschoppelingen weer mens worden en zich langzaam maar zeker, bewust worden van hun eigenwaarde. Binnen enkele jaren zullen zij uiteindelijk mee beslissen hoe de Braziliaanse maatschappij er zal uitzien.

DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL

UITERST BELANGRIJK BERICHT !

Vanaf **1 januari 1998** moeten alle stortingen, overschrijvingen en ook de doorlopende opdrachten bestemd voor het 'Pastoral do Menor' project van Freddy Goven in Alagoinhas die overgemaakt worden op rekening 000-0173311-69 van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, volgende **nieuwe mededeling** hebben: **PR 637.028**

Fr. Goven / Brazilië.

U dient wel degelijk rekening te houden met deze wijziging. Zo niet zal u geen fiscaal attest meer bezorgd kunnen worden voor je bijdragen van **1998**, en komt je hulp ook niet meer terecht bij Freddy Goven.

Neem even contact op met je bank als je een doorlopende opdracht hebt gegeven, en laat de mededeling wijzigen.

Gelieve ons te verontschuldigen voor deze onvoorziene administratieve wijziging die ons van hogerhand werd opgelegd. We hopen dat dit kleine ongemak je niet zal verhinderen Freddy verder te blijven helpen en steunen, waarvoor onze hartelijke dank !

DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL -- DANKJEWEL

De redactie wenst u van harte
een vredevol kerstfeest,
en een voorspoedig nieuwjaar!